

remtsétek meg Jézus terét, azt a teret, ahol Jézus tekintetével lehet találkozni, és ahol mindenki szabadságra és közösségre, otthonra talál, mert megtapasztalja az igazi valóságot, a maga igazi valóságát.

Kell a Bokor!

FIERS MÁRTA

TOTYA EMLÉKEZÉS...

Uram,

Köszönjük neked azt a drága gyermekedet, akit mások Szegheő Józsefnek, Szegheő tanár úrnak hívtak, és akit mi Totyaként ismertünk és szerettünk.

Tudtuk róla persze, hogy matek – fizika szakos tanár, de bennünket sokkal fontosabb dolgokkal gazdagított. Az elkötelezettségével, hűségével, a hitével. Esetenként a kételyeivel. A széles teológiai és művészeti látókörével, a film- és könyvajánlataival, a szép énekhangjával, az általa hallás után lekottázott Kaláka-számokkal. Az ő lelkesedése ismertette meg velünk Fodor Ákost.

Minden közösségi találkozóra eljött Kecskemérről is, aztán Szegedről is, egészen addig, amíg már az ő révén találkozhattunk a pesti rendházban. Ahhoz képest, hogy sokszor milyen ágrólszakadtul tudott kinézni, (előfordult, hogy télvíz idején szandálban járt, mert nem volt meleg cipője,) ajándékozni mindig tudott. Tőle van a francia nyelvű Újszövetségem.

Az utolsó évtizedben különféle testi kórok sújtották, de megtanult ezekkel együtt élni, panaszkodás nélkül végezte tovább a dolgát. Ebben is példa számunkra.

Az ember sokféle közösségnek tagja élete folyamán, mi Totyával 1975 óta tartoztunk egy Bokor-közösségbe.

Ez a közösség egy éve fájdalmasan érzi Totya hiányát, de hitünk szerint ő már egy más dimenziójú közösségben énekel dicséretedre, Uram.

Mi is ebbe a kórusba igyekszünk előbb-utóbb, légy hozzánk irgalmas, Urunk!

Kérünk téged, hallgass meg minket!

KOVÁCS LÁSZLÓ

TOTYA 1. ÉVFORDULÓ 2016.

Kedves Totya! A keddi közösségi találkozón már nem leszel ott. Haláloed első évfordulóján, miért is adjak hálat Istenünknek, Atyánknak?

1. Egy közösségi tanúságtevés

2011 nyarán, Szegeden volt a *Bokor Nagy Tábor*. Ez Neked volt köszönhető. És ez nem kis dolog! Tudjuk, hogy a Bokor közösség a diktatúra idején, de utána is az egyház, de a piarista rend részéről is, enyhén szólva megkérdőjelezett volt. Bulányi piarista szerzetes afféle fekete bárány volt számukra.

Te bokorközösségbe, *Kovács Teri* csoportjába jártál havonta, még Kecskemérről és Szegedről is. Gyurka halála után a csendes visszahúzódományból kilépve, mint házfőnök felajánlottad a szegedi iskolát a BNT megtartására.

Szervezőként páran leutaztunk Szegedre, és ott a templom pitvarában felfedeztünk egy falra függesztett táblácskát „*Piarista szentek és hitvallók*” felirattal. A táblán, meglepetésünkre ott szerepelt Bulányi képe is. Te raktad ki a képét.

A Tábor nagyszerűen sikerült. A tábla ugyan lekerült a falról, és Te elkerültél Szegedről. Tanúságtevésed a Bokorról attól kezdve és egész haláloedig megkérdőjelezhetetlen volt. Ezért a tanúságtevéséért szeretnék most köszönetet mondani, neked Istenem!

2. Egy személyes példaadás

Az *egyéni példaadásod* is megdöbbentő és szívet szorongató volt. Haláloed előtt alig pár nappal még ott ültél négy és fél órát a Gyökér találkozón. Tudtuk, hogy beteg vagy, de senki sem gondolta, hogy pár nap múlva halott leszel.

A találkozó végén, látva hogy inged csurom vizes, és nehezen kelsz fel a székről, megkérdeztem: Baj van, fájdalmaid is vannak? Na, ja! – válaszoltad. Nem kellett volna eljönnöd – mondtam. Csak annyit válaszoltál: Dehogynem! És jól ismert mosolyoddal indultál haza.

Igen, *hazamentél*, hiszem, hogy az Örök hazába! Sze-
mélyes önfegyelemből, hősiességből és mindhalál-
ig való hűségből példát adva nekünk.

Istenem, *köszönöm* Neked Totya testvérünket!

FODOR ÁKOS

VERSEK

AZ IDŐ CAMMOG...

Az idő cammog, vagy rohan,
de végül elhagy biztosan:
e gond fagyasztja vérünk...

Ám sírni rajt' nem érdemes:
bölcsebb, aki módot keres
jól élni, amíg élünk...

AXIÓMA

mire megtanulsz
énekelni, dalod már
rég nem arról szól

EGY AJÁNDÉK ELHÁRÍTÁSA

Ne adj igazat.
Neked túlsokba kerül;
nekem meg épp van.

ROMÁNC

Lám, ez a kedves nő is
mellettem öregedett meg
a metrón:
föladva
(előnyös) profil-
helyzetét, szembefordult.

PÉNELOPÉ

tétlenség tervét
szövöm éjszaka - nappal
fölfejtem azt is

EGY HAIKU TÚLCSORDUL

ikrásodsz, mézsem,
színed mélyül, aranyam,
borom, erősödsz;
hunyoroghatok-e még
fényedben, napom?

MERZA JÓZSEF

TERÉZ ANYA...

A 60-as évek második felében felismertük,
hogy a kétségtelen alacsony gazdasági színvonal
mellett, a magyar társadalom a második világ tagjaként,
a harmadik világhoz képest még mindig sokkal jobban
él. Lelkiismereti kérdéssé vált, hogy "van-e
szegényünk". Az egyedi eseteken túl törekedni
kezdünk a szegények szervezett támogatására a
számunkra adott legális vagy nem legális csatornák
felhasználásával. Mai szemmel nézve is tekintélyes
összegek jöttek létre. Hamarosan már gondot jelentett a
gyűjtött összeg "kijárlása" a konvertibilis valutát
használó országokba. Személy szerint ismertem olyan
barátaimat, akik a hosszabb időn át megtakarított
pénzüket teljes egészében felajánlották Teréz Anya
szegényeinek segítésére.

Olyan, köztisztületben álló tagunk is volt, aki
személyesen ki akart menni segíteni Indiába. Teréz
józan gondolkodását jellemzi, hogy az ilyen szándékot
fontolgató embereknek azt javasolta, hogy hazájukban
keressenek gyakorlati segítő – anyagi vagy egyéb -
területeket.

Ebbe a témába nem megyek bele
részletesebben. Miközben figyeltünk sokfelé,
váratlanul Lékai bíboros tette lehetővé egy országos
gyűjtés megtartását. Indítékait nem ismertük, de hát
mindenkinek lehet szíve akkor is, ha egyébként meg
van kötve a keze és könnyíteni akar a lelkiismeretén.

Borítékba tettem hát egy elfogadható, túl nagy
gyanút nem keltő összeget és bementem a Bíboros
fogadóórájára és közöltem, hogy barátaim ezt a pénzt
küldik Teréz Anya számára. Lékai tudhatta, honnan fűj
a szél, dokumentálható, hogy nem szerette a
bázisközösségeket, de átvette a borítékot és amikor el
akartam jönni, pedánsan megjegyezte, hogy nyugtát fog
adni róla. Kovács Teri volt velem, tanúskodhatna, ha
élne. Ennyi az egész. Az elismervényen 1978-nak
kellett volna szerepelni, a gépelési hibát nem vettem
észre.